

WINTER'S CLOAK

– Joyce Rupp

*This year I do not want
the dark to leave me.*

*I need its wrap
of silent stillness,
its cloak
of long lasting embrace.*

*Too much light
has pulled me away
from the chamber
of gestation.*

*Let the dawns
come late,
let the sunsets
arrive early,
let the evenings
extend themselves
while I lean into
the abyss of my being.*

*Let me lie in the cave
of my soul,
for too much light
blinds me,
steals the source
of revelation.*

*Let me seek solace
in the empty places
of winter's passage,
those vast dark nights
that never fail to shelter me.*

Vinterens kappe

– af Joyce Rupp

Dette år ønsker jeg ikke
At mørket forlader mig.
Jeg har brug for dets
svøb
Af lydløs stilhed,
Dets kappe
Af langvarig omfavnelse.
For meget lys
Har trukket mig bort
Fra frugtbarhedens
Kammer.
Lad daggryene
Komme sent,
Lad solnedgangene
Ankomme tidligt,
Lad aftenerne
Forlænge sig selv,
Mens jeg læner mig
Ind i min værens afgrund.

Lad mig ligge
i min sjæls grotte,
for alt for meget lys
blænder mig,
frarøver mig kilden
til indsigt.
Lad mig søge trøst
I de bare pletter
Af vinterens passeren,
Disse endeløse sorte
nætter
Der aldrig forsømmer at
beskytte mig.